

بهبود ریزازدیادی و ازدیاد افاقیا (*Robinia pseudoacacia L.*) با استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی و عصاره جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم (*Ascophyllum nodosum*)

بهزاد کاویانی^{۱*}، ناصر نگهدار^۲ و داود هاشم‌آبادی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۹/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۱/۲۴)

چکیده

تحقیق حاضر به منظور بررسی اثر عصاره جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم (*Ascophyllum nodosum*) بر رشد درخت زیستی افاقیا (*Robinia pseudoacacia L.*), صورت گرفت. تکثیر کلونی درون‌شیشه‌ای (*in vitro*) و برون‌شیشه‌ای (*ex vitro*) به ترتیب با استفاده از محورهای جنینی و بذرها به عنوان ریزنمونه‌ها به دست آمد. عوامل تأثیرگذار بر روی تولید ریشه و شاخه افاقیا با مقایسه تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی – نفتالن استیک اسید (NAA) و ۶-بنزیل‌امینوپورین (BA) و محیط‌های کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) و محیط کشت گیاهان چوبی (WPM) در شرایط درون‌شیشه‌ای، هم‌چنین بسترها کشت (شن، پرلیت، کمپوست و کوکوپیت) با نسبت‌های مختلف و عصاره جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم در شرایط طبیعی بررسی شدند. هر دوی NAA و BA در غلاظت‌های ۰، ۱، ۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر استفاده شدند. غلاظت‌های استفاده شده از عصاره آسکوفیلوم نیز ۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۳۰۰۰ بودند. ترکیب بهینه تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی برای القای بیشینه ارتفاع گیاه، تعداد سرشاخه، تعداد گره، تعداد ریشه، طول ریشه، تعداد برگ، وزن خشک و وزن تر در شرایط درون‌شیشه‌ای ۱ میلی‌گرم بر لیتر NAA و ۱ میلی‌گرم بر لیتر BA در محیط MS بود. غلاظت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر عصاره آسکوفیلوم باعث القای بیشینه ارتفاع گیاه، تعداد گره، طول طولی ترین ریشه، تعداد برگ، وزن خشک و وزن تر شد. مناسب‌ترین بقاع گیاهچه‌ها در هنگام کشت در بسته کشت حاوی شن، پرلیت و کمپوست به نسبت ۱:۱ مشاهده شد. حدود ۷۵ درصد از گیاهچه‌های تکثیر شده و ۹۰ درصد گیاهچه‌های ریزازدیادی شده به طور موقتیت‌آمیزی سازگار شدند. گیاهچه‌های بازیابی شده از نظر مورفو‌لوزیکی با گیاهان مادر یکسان بودند. پژوهش حاضر، تکثیر زیاد شاخه، نرخ بالای ریشه‌زایی ساقه و ارتقای برخی ویژگی‌های مورفو‌لوزیکی و فیزیولوژیکی افاقیا را در صورت کاربرد تیمارهای بهینه نشان داد.

واژه‌های کلیدی: لگومینوزه، کشت بافت، افاقیای سیاه، تکثیر گیاه، رویان‌های بذر، جوانه‌زنی بذر، بستر کشت، جلبک قهوه‌ای

۱. استادیاران گروه علوم باگبانی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت

۲. کارشناس ارشد علوم باگبانی، مؤسسه تحقیقات علوم کشاورزی و بیوتکنولوژی هیرکان، آمل

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: b.kaviani@yahoo.com

مقدمه

معمولًا در فرایند ریزازدیادی، برای تحریک و تکثیر شاخه جانبی استفاده می‌شوند، اما غلظت‌های بهینه آنها از گونه‌ای به گونه دیگر متفاوت هستند و باید به صورت دقیقی برای هر گونه تعريف شوند. برخی مطالعات، اثر مثبت BAP و BA را به عنوان منبع سیتوکینین‌ها در محیط کشت *R. pseudoacacia* نشان دادند (۲۶ و ۵۰). ریشه‌زایی یک مرحله بحرانی برای موفقیت در ریزازدیادی است. اکسین‌ها، جوانه‌زنی، القای ریشه‌زایی و رشد نهال بذری را در بیشتر گونه‌ها تحریک می‌کنند. برخی مطالعات نقش NAA و IBA و ۲,۴-D را به عنوان اکسین‌های مناسب در کشت بافت *R. pseudoacacia* نشان دادند (۲۷ و ۵۰).

ریزازدیادی با استفاده از ریزنمونه‌های محورهای جینی، بذرها و جوانه‌های راسی و جانبی در مقایسه با سایر ریزنمونه‌ها، به دلیل پایداری ژنتیکی بیشتر، تنوع سوماکلونال کمتر و همچنین عدم نیاز به غلظت‌های زیاد سیتوکینین‌ها برای رشد جوانه‌های جانبی، ساده‌تر و قابل اعتمادتر است (۲۴).

کشت‌های بدون خاک به مدت چند دهه برای تولید بیشتر با هزینه کمتر به طور موفقیت‌آمیزی مورد استفاده قرار گرفته است. بسترها کشتی مانند کوکوپیت و کمپوست، به دلیل سبک و ارزان بودن و تجزیه آسان‌تر توسط میکرووارگانیزم‌ها، سال‌هاست که در باغبانی مورد استفاده قرار می‌گیرند (۱۷ و ۴۷). این ترکیبات، ساختار مناسب با زهکشی خوب و هواده‌ی مناسبی دارند. بنابراین جستجو و استفاده از ترکیبات بومی ارزان‌تر به عنوان مواد جایگزین پیت، مورد نظر است. خواص فیزیکی ترکیبات مناسب برای رشد بهتر و تغذیه معدنی در *R. pseudoacacia* باید مورد بررسی قرار گیرد.

اقاقیا می‌تواند به طور موفقیت‌آمیزی در خاک‌هایی با زهکشی، تهווیه و pH مناسب رشد کند. خاک باید غنی از ماده آلی باشد و رطوبت کافی را برای رشد مناسب حفظ کند. همچنین بازده حداکثری به وسیله استفاده از نسبت مناسبی از کربن، نیتروژن، منگنز، منیزیم، روی، مس، آهن، فسفر و

اقاقیا (*Robinia pseudoacacia* L.) متعلق به خانواده نخدود (Fabaceae) یک درخت پروانه‌آسا (Papilionaceae) است و به خاطر ارزش تجاری و زیستی اش حائز اهمیت است. اقاقیا یک گیاه با ارزش برای فضای سبز و پارک‌ها در تمام فصول است. جنس *Robinia* حدود ۱۰ گونه دارد که به‌ومی جنوب‌شرقی ایالات متحده است (۵۰) که از بین آنها *R. pseudoacacia* تنها درخت دارای ارزش اقتصادی است و به طور وسیعی در سراسر جهان کشت می‌شود (۲۷). این گونه دارای چوب سخت است و می‌تواند در خاک‌های فقیر با کمبود نیتروژن به خوبی رشد کند و برای جنگل‌کاری مناسب است (۵). اقاقیا برای کنترل فرسایش و تولید انرژی نیز کشت می‌شود. این گونه می‌تواند نیتروژن مولکولی (امسغفری) را تثیت کند و حاصلخیزی خاک را تقویت نماید (۵۰).

تکثیر مرسوم گیاهی به وسیله قلمه، پیوند و ریشه رونده، برای جواب‌گویی به نیازهای مزرعه‌ای در مقیاس بزرگ، خیلی آهسته است، همچنین *R. pseudoacacia* خواب خارجی دارد و پوشش بذرش نسبت به آب نسبتاً غیر قابل نفوذ است. ریزازدیادی، به عنوان یک گزینه مناسب برای روش‌های مرسوم تکثیر گیاهی، توجه زیادی را به خود جلب کرده است، به طوری که یک روش مؤثر برای تولید سریع گیاهان و یک رویکرد برای به حداقل رساندن تنوع سوماکلونال بین گیاهان بازیابی شده می‌باشد، همچنین یک فن بسیار مفید برای تکثیر غیر جنسی در بسیاری از گونه‌ها به خصوص گیاهان زیستی است (۲۴) برخی از روش‌ها برای ریزازدیادی اقاقیا ارائه شده‌اند (۲۶ و ۲۸). چندین عامل مانند تنظیم کننده‌های رشد گیاهی، نوع ریزنمونه و گیاه، نوع محیط کشت و شرایط محیطی می‌توانند ریزازدیادی درون شیشه‌ای را تحت تأثیر قرار دهند. تنظیم کننده‌های رشد گیاهی، مانند عالیمی برای تحریک، جلوگیری یا تنظیم رشد در برنامه‌های رشدی گیاهان عمل می‌کنند. سیتوکینین‌ها،

رشد یافته در یک گلخانه در حومه شهر آمل جمع آوری شدند. بعد از برداشتن پوسته، بذرها در هیپوکلریت سدیم ۲۰ درصد (حجم به حجم) همراه با چند قطره توبین - ۲۰ به مدت ۱۵ دقیقه ضدغونی شدند. توبین به منظور افزایش سطح تماس ریزنمونه و هیپوکلریت سدیم به کار گرفته شد. بعد از ضدغونی، بذرها ۳ تا ۵ بار با آب مقطر استریل شده، شستشو شدند. محورهای جنینی با طول ۱ - ۰/۵ سانتی متر از لپهای جدا شده و به عنوان ریزنمونه مورد استفاده قرار گرفتند.

محیط‌های کشت و تنظیم کننده‌های رشد گیاهی

برای تعیین اثر نوع محیط کشت، ریزنمونه‌ها در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) (۳۶) و محیط کشت گیاهان چوبی (WPM) (۳۲ و ۳۳) غنی شده با ۳۰ گرم در لیتر سوکروز و ۰/۸ درصد پودر آگار کشت شدند. برای مقایسه اثر تنظیم کننده‌های رشد گیاهی از غلظت‌های ۰، ۰/۵، ۱ و ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر نفتالن استیک اسید (NAA) و بنزیل آدنین (BA) در هر دو محیط MS و WPM استفاده شد. اسیدیته (pH) محیط‌های کشت قبل از اتوکلاو در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد و فشار ۱/۲ اتمسفر به مدت ۱۵ دقیقه، روی ۵/۷ تنظیم گردید. کشت‌ها در یک اتاقک رشد با دمای ۲۰ ± ۲ درجه سانتی‌گراد، رطوبت نسبی ۷۰ - ۸۰ درصد، نور ۸۰ میکرومول بر مترمربع در ثانیه و دوره نوری ۱۲ ساعته قرار داده شدند.

اندازه‌گیری ویژگی‌های گیاهچه‌های رشد یافته در محیط کشت

شاخص‌های مورد اندازه‌گیری در گیاهان رشد یافته در شرایط درون‌شیشه‌ای، بعد از ۳۰ روز شامل ارتفاع گیاه، تعداد ساقه، تعداد گره، تعداد ریشه، طول ریشه، تعداد برگ، وزن تر و وزن خشک بودند. برای تعیین وزن تر گیاهان، آنها بالا فاصله بعد از خارج شدن از محیط کشت، به وسیله یک ترازوی دیجیتال وزن شدند. بعد از تعیین وزن تر، گیاهان در آون با دمای ۷۵ درجه

پاتاسمیم به دست می‌آید (۳). در سال‌های اخیر نگرانی‌های اکولوژیکی و محیطی فزاینده‌ای در برابر استفاده از پیت به وجود آمده است (۴۹). برخی مطالعات نشان دادند که پیت می‌تواند به وسیله انواع متنوعی از کمپوست‌ها بدون هیچ اثر منفی بر روی گیاهان جایگزین شود (۴۹).

جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم رشد را در گیاهان، به ویژه گیاهان مناطق معتدله تحریک می‌کند. این جلبک، مهم‌ترین جلبک تجاری، به عنوان اصلاح‌کننده خاک برای بهبود رشد گیاهی در گونه‌های زراعی و با غی استفاده شده است (۲۳). عصاره‌های تجاری حاصل از جلبک قهوه‌ای، منابع خوبی از کود هستند. تولیدات استخراج شده از آسکوفیلوم، به صورت مایع و پودر، برای اهداف کشت گیاهان با غی و زراعی مورد استفاده قرار می‌گیرند (۲۳). عصاره آسکوفیلوم به عنوان یک محرک رشد گیاهی عمل می‌کند. عصاره‌های حاصل از آسکوفیلوم، جوانه‌زنی بذر، قدرت نهال بذری، طوبیل شدن نوک ریشه و رشد ساقه را در بعضی از گونه‌ها تحریک می‌کند (۲۳). جایاراج و همکاران (۲۵) نشان دادند که عصاره آسکوفیلوم، بیماری قارچ برگی را در هویج در مقایسه با گیاهان شاهد کمی کاهش می‌دهد. ریازدیادی موفقیت‌آمیز چند گونه با استفاده از محیط‌های کشت مختلف همراه با عصاره آسکوفیلوم گزارش شده است (۱۲ و ۲۳). گزارش راجع به ریازدیادی درون‌شیشه‌ای و تکثیر طبیعی افاقیا به ویژه با استفاده از عصاره‌های حاصل از جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم محدود است. بنابراین اهداف مطالعه حاضر، تعیین اثر NAA و BA، محیط‌های کشت (MS و محیط کشت گیاهان چوبی) و عصاره حاصل از جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم (Ascophyllum nodosum) (بر بهبود ریازدیادی درون‌شیشه‌ای و تکثیر طبیعی افاقیا (*R. pseudoacacia* L.) (R. *pseudoacacia* L.) بودند.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی و ضدغونی

ریزنمونه‌های بذر از گیاهان ۱۵ ساله افاقیا (*Robinia pseudoacacia* L.)

نتایج

اثر NAA و BA و نوع محیط کشت بر خصوصیات رشد

در تحقیق حاضر، اثر غلاظت‌های مختلف NAA و BA، هم‌چنین نوع محیط‌های کشت (MS و WPM) بر روی اصلاح ریزازدیادی اقایا مورد مطالعه قرار گرفت. داده‌های حاصل نشان دادند که تفاوت‌های معنی‌داری در ارتباط با اثر غلاظت‌های مختلف NAA و BA و اثر متقابل این دو تنظیم‌کننده رشد بر روی شاخص‌های اندازه‌گیری شده، وجود دارند (جدول ۱ و ۲-شکل ۱). گیاهان ریزازدیادی شده به شرایط طبیعی سازگار شده و به گیاهان کامل و سالم تبدیل شدند. این گیاهان هیچ تنوع مورفولوژیکی قابل توجهی را نسبت به یکدیگر و نسبت به گیاهان مادری نشان ندادند.

تجزیه داده‌ها نشان داد که اثر غلاظت‌های مختلف NAA و BA، محیط‌های کشت و اثرات متقابل محیط کشت و BA، محیط کشت و NAA و BA و NAA بر روی ارتفاع گیاه در سطح $0/05$ درصد معنی‌دار بودند (جدول ۱). محیط کشت MS، ارتفاع گیاه ($3/47$ سانتی‌متر) را نسبت به محیط کشت WPM ($2/72$ سانتی‌متر) بیشتر القا کرد. محیط کشت MS حاوی 1 میلی‌گرم در لیتر BA و 1 میلی‌گرم در لیتر NAA، بیشترین ارتفاع گیاه ($6/51$ سانتی‌متر) را نشان داد (جدول ۲). محیط کشت MS حاوی 1 میلی‌گرم در لیتر BA با القای ارتفاع گیاه به میزان $5/87$ سانتی‌متر نیز یک محیط کشت مناسب تشخیص داده شده و اختلاف آن با شاهد معنی‌دار بود. کمترین ارتفاع گیاه ($0/93$ و $1/16$ سانتی‌متر) در محیط کشت بدون تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی حاصل شد (جدول ۲). مقایسه بین غلاظت‌های مختلف NAA و BA نشان داد که 1 میلی‌گرم در لیتر BA با القای $5/03$ سانتی‌متر و 1 میلی‌گرم در لیتر NAA با القای $3/59$ سانتی‌متر، به ترتیب بیشترین و کمترین اثر را بر روی ارتفاع داشتند (جدول ۲).

تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر غلاظت‌های مختلف NAA و BA، محیط‌های کشت و اثرات متقابل محیط کشت و BA، محیط کشت و NAA و BA و NAA بر روی تعداد

سانسی‌گراد به مدت 48 ساعت خشک شدند و وزن خشک به وسیله یک ترازوی دیجیتال تعیین شد.

بسترها کشت و عصاره‌های حاصل از جلبک قهوه‌ای آسکوفیلوم

در آزمایش دوم و برای بررسی اثر بسترها کشت و عصاره‌های جلبک آسکوفیلوم، گیاهچه‌های 30 روزه رشد یافته در محیط کشت MS به بسترها کشت مختلف (شن، $1/3$ شن $+ 1/3$ پرلیت $+ 1/3$ کمپوست، $1/3$ شن $+ 1/3$ کوکوپیت $+ 1/3$ کمپوست و $1/4$ شن $+ 1/4$ پرلیت $+ 1/4$ کمپوست + کوکوپیت) و غلاظت‌های 0 ، 1000 ، 2000 و 3000 میلی‌گرم در لیتر عصاره جلبک آسکوفیلوم منتقل شدند.

اندازه‌گیری ویژگی‌های رشدی گیاهان رشد یافته در شرایط طبیعی

شاخص‌های طبیعی شامل ارتفاع گیاه، تعداد گره، طول طویل‌ترین ریشه، تعداد برگ، وزن خشک، وزن تر و بقای گیاهچه‌ها بعد از 30 روز محاسبه شدند. بعد از تعیین وزن تر، گیاهان در آون با دمای 75 درجه سانتی‌گراد به مدت 48 ساعت خشک شدند و وزن خشک به وسیله یک ترازوی دیجیتال تعیین شد.

طرح آماری و تجزیه و تحلیل داده‌ها

یک طرح بلوک کامل تصادفی (Randomized Complete Block Design) برای همه آزمایش‌ها مورد استفاده قرار گرفت و آزمایش‌ها سه بار تکرار شد. تعداد 5 ریزنمونه در هر ظرف شیشه‌ای (حاوی 25 میلی‌لیتر محیط کشت) کشت شدند و هر تیمار شامل 7 ظرف بود. بعد از 30 روز از شروع آزمایش‌ها، داده‌ها ثبت شدند و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. تجزیه واریانس (ANOVA) با استفاده از نرم‌افزار آماری $SPSS$ و $MSTAT-$ C انجام شد و میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال $0/05$ درصد مقایسه شدند.

جدول ۱. تجزیه واریانس اثر بسترهای کشت مختلف و غلظت‌های مختلف BA و NAA بر روی تعداد شاخه، وزن تر، وزن خشک، تعداد برگ، تعداد گره، ارتفاع گیاه، تعداد ریشه و طول ریشه در افاقیا (*Robinia pseudoacacia* L.).

میانگین مربعات	درجه آزادی	منبع تغییرات									
			طول ریشه	تعداد ریشه	ارتفاع گیاه	تعداد گره	تعداد برگ	وزن خشک	وزن تر	تعداد شاخه	
۱۰/۲۰۰*	۱۴/۲۶۰**	۱۳/۸۰۰**	۲۹/۰۴۰**	۱/۵۰**	۲/۷۳۳**	۱/۶۱۴**	۲/۷۳۳**	۱	(M)	بسترهای کشت	
۳۳/۱۷۴**	۱۲۴/۱۲۱**	۵۹/۹۰۷**	۶۸/۲۳۰**	۱۵/۲۹۶**	۲۹/۳۵۳**	۷/۲۴۱**	۲۹/۳۵۳**	۳	(B)	بنزیل آدنین	
۴/۱۲۱**	۱۶/۱۷۷**	۳/۷۷۲**	۴/۹۷۳**	۵۰/۳۲۰*	۰/۲۷۳ns	۰/۴۱۰**	۰/۲۷۳ns	۳	(N)	نفتالین استیک اسید	
۱/۷۲۱**	۷/۵۹۳**	۳/۱۴۰**	۲/۵۳۴**	۲/۵۳۶**	۰/۵۰۴**	۰/۴۱۷**	۰/۵۰۴**	۳	M × B		
۰/۸۲۲*	۵/۷۶۰**	۰/۹۴۴**	۰/۸۳۰*	۴/۵۶۴ns	۰/۹۸۴**	۰/۱۰۸**	۰/۹۸۴**	۳	M × N		
۱/۱۰۰**	۸/۱۹۵**	۱/۵۸۰**	۱/۹۸۲**	۱/۴۳۹**	۰/۳۱۰**	۰/۱۹۳**	۰/۳۱۰**	۹	B × N		
۰/۳۳۲ns	۱/۰۵۶ns	۰/۱۸۰ns	۰/۲۹۶ns	۲/۷۷۷ns	۰/۸۶۸**	۰/۰۲۱ns	۰/۸۶۸**	۹	M × B × N		
۲۲۴	۰/۶۲۰	۰/۱۱۳	۰/۲۶۸	۰/۶۵۲	۰/۱۰۶	۰/۰۱۴	۰/۱۰۶	۶۲	خطا		
۱۲/۸۲۸	۱۳/۲۹۱	۱۰/۸۷۷	۱۱/۸۸۰	۲۱/۰۴۵	۱۵/۰۷۴	۱۱/۴۵۶	۱۵/۰۷۴	-	(%)	ضریب تغییرات	

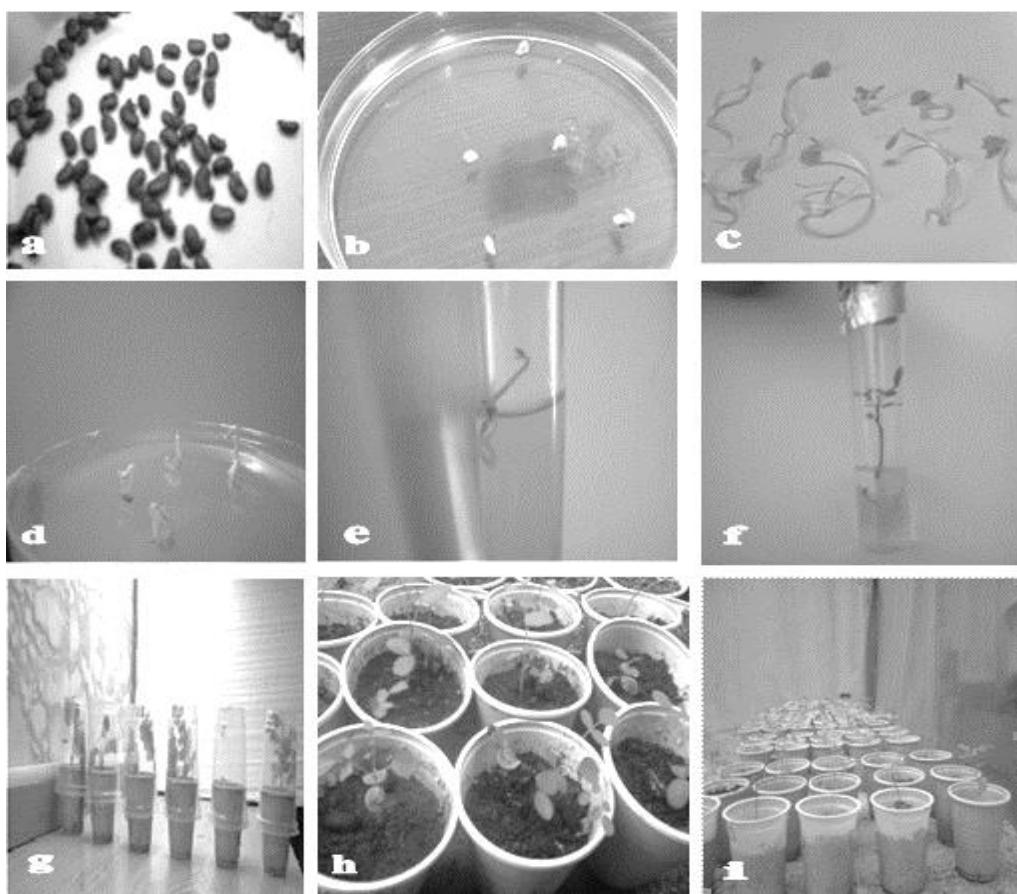
**: معنی دار در سطح ۰.۱٪، *: معنی دار در سطح ۰.۵٪، ns: غیر معنی دار

NAA و محیط‌های MS و WPM بر روی تعداد گره در افاقیا وجود دارند. محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA، بیشترین تعداد گره (۸ گره در هر گیاه) را القا کرد (جدول ۲). این تعداد گره به طور آشکاری از تعداد گره در گیاهان شاهد (۱/۶۷ گره در هر گیاه) بیشتر بود و با آن اختلاف معنی‌داری داشت (جدول ۱). محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA با القای ۷/۳ گره در هر گیاه، نیز محیط مناسبی بود و اختلاف آن با شاهد معنی دار بود. ریزنمونه‌های کشت شده در محیط کشت MS، تعداد بیشتری گره را در هر گیاه (۴/۹) نسبت به محیط کشت WPM (۳/۸) نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف BA

تجزیه داده‌ها نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف BA، محیط‌های کشت و اثرات متقابل محیط کشت و BA، محیط کشت و NAA و BA و NAA بر روی تعداد برگ در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بودند. اما اثر غلظت‌های مختلف NAA بر روی تعداد برگ در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود (جدول ۱). محیط کشت MS تعداد برگ بیشتری در هر

شاخه‌ها معنی دار بودند (p < 0.01) (جدول ۱). ریزنمونه‌های کشت شده در محیط کشت MS، تعداد شاخه بیشتری ۲/۳۳ شاخه در گیاه) نسبت به محیط کشت WPM (۱/۹۹ شاخه در BA گیاه) تولید کردند. مقایسه میانگین اثر غلظت‌های مختلف BA و NAA و همچنین محیط‌های کشت MS و WPM نشان داد که محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA، بیشترین تعداد شاخه در گیاهان شاهد (۰/۶) بسیار بیشتر بود. محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA با ۳/۸۸ شاخه در هر گیاه، همچنین محیط حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA با ۳/۷۳ شاخه در هر گیاه نیز محیط‌های مناسبی بودند.

تجزیه داده‌ها نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف BA، محیط کشت و اثرات متقابل محیط کشت و BA، محیط کشت و NAA و BA و NAA بر روی تعداد گره در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بودند (جدول ۱). داده‌های حاصل آشکار کردنده که تفاوت‌هایی در مورد اثر غلظت‌های مختلف

شکل ۱. مراحل ریزازدیادی در افاقیا (a). *Robinia pseudoacasia* L. (b) بذرهای افاقیا، (c) محورهای جنینی کشت شده بر روی محیط MS، (d، e) دانه‌رست‌های به دست آمده از رشد محورهای جنینی، (f) گیاهچه‌های به دست آمده از رشد دانه‌رست‌ها، (g) سازگاری گیاهچه‌ها، (h) و (i) انتقال گیاهچه‌ها به گلدان‌ها

کشت و BA و اثر متقابل BA و NAA در سطح ۱ درصد معنی دار بودند (جدول ۱). طول ریشه در گیاهان رشد یافته در محیط کشت MS، بلندتر از گیاهان رشد یافته در محیط کشت WPM بود. طول ریشه در محیط کشت حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بیشترین بود (۶/۳۰) سانتی‌متر در هر گیاه (جدول ۲). این مقدار از شاهد خیلی بهتر و تفاوت آن معنی دار بود (۱/۸ سانتی‌متر در هر گیاه). طول ریشه در محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA در هر گیاه نیز در مقایسه با سایر تیمارها مناسب تشخیص داده شد (جدول ۲).

گیاه (۴/۲۰) نسبت به محیط کشت WPM (۳/۴۰ برشگ در هر گیاه) تولید کرد. محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بیشترین تعداد گره (۷/۴۰) برگ در هر گیاه را القا کرد (جدول ۲). محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA با القای ۶/۶۰ برشگ در هر گیاه، نیز محیط مناسبی بود. این تعداد برگ در مقایسه با تعداد برگ در گیاه شاهد (۲/۲۰) بیشتر بود (جدول ۲).

تحلیل آماری نشان داد که اثر محیط کشت و اثر متقابل محیط کشت و NAA بر روی طول ریشه، در سطح ۵ درصد معنی دار بودند. هم‌چنین اثر BA، NAA، اثر متقابل محیط

روشنه دم خوار گیاه آنچه ایضاً *Robinia pseudocacia* L. (روشنه دم خوار) نام دارد.

اداوه جمل

۱۳۰ جلد

ادامه جدول ۲.

طول رسشه (سانتی متر)	ارتفاع گیاه (سانتی متر)	تعداد رسشه	تعداد گره	تعداد برگ	وزن تر (کرم)	وزن خشک (کرم)	تعداد شاخه	تعداد هارا
۲/۰۰۳±۰/۰۰۳	۴/۹۵۸±۰/۰۰۶	۲/۰۰۳±۰/۰۰۳	۳/۰۰۳±۰/۰۰۴	۳/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₂ × N ₁
۲/۰۰۳±۰/۰۰۴	۶/۰۰۳±۰/۰۰۸	۲/۰۰۳±۰/۰۰۴	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₂ × N ₂
۳/۰۰۳±۰/۰۰۵	۶/۰۰۳±۰/۰۰۸	۳/۰۰۳±۰/۰۰۴	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₂ × N ₃
۴/۰۰۳±۰/۰۰۵	۶/۰۰۳±۰/۰۰۷	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₂ × N ₄
۵/۰۰۳±۰/۰۰۵	۸/۰۰۳±۰/۰۰۷	۵/۰۰۳±۰/۰۰۴	۶/۰۰۳±۰/۰۰۴	۶/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₃ × N ₁
۶/۰۰۳±۰/۰۰۵	۸/۰۰۳±۰/۰۰۷	۶/۰۰۳±۰/۰۰۴	۷/۰۰۳±۰/۰۰۴	۷/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₃ × N ₂
۷/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۰/۰۰۳±۰/۰۰۷	۷/۰۰۳±۰/۰۰۴	۸/۰۰۳±۰/۰۰۴	۸/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₃ × N ₃
۸/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۰/۰۰۳±۰/۰۰۷	۸/۰۰۳±۰/۰۰۴	۹/۰۰۳±۰/۰۰۴	۹/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₃ × N ₄
۹/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۷	۹/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۰/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۰/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₁
۱۰/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۰/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۱/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۱/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₂
۱۱/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۱/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₃
۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۲/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۳/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۳/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₄
۱۳/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۴/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۳/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₁
۱۴/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۴/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۴/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۵/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۵/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₂
۱۵/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۶/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۵/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۶/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۶/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₃
۱۶/۰۰۳±۰/۰۰۵	۱۶/۰۰۳±۰/۰۰۷	۱۶/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۷/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱۷/۰۰۳±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	۰/۰۰۹±۰/۰۰۴	۱/۰۰۹±۰/۰۰۴	M ₂ × B ₄ × N ₄

در هر سنتون و برای هر عامل به صورت محض او اثر متقابل این عوامل می‌گنجنند که دارای حروف همسان هستند در سطح احتمال / آن آزمون چند دامنه‌ای LSD نتایج معنی داری ندارند. M: محظوظ‌های کشت مختلف، B: غلطاظت‌های مختلف شنیدن، N: غلطاظت‌های مختلف نشانه است. اینکه

ذکر شده در بالا به همراه عصاره آسکوفیلوم منتقل شدند. تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تفاوت‌های معنی‌داری در مورد ارتفاع گیاه بین گیاهان تیمار شده با عصاره آسکوفیلوم و بسترها کشت و گیاهان شاهد وجود داشت (جدول ۳). تیمار ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم و بستر کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست، ارتفاع گیاه را تا ۱۵/۲۵ سانتی‌متر افزایش داد. این افزایش ارتفاع حدود ۳ برابر ارتفاع گیاهان شاهد (۵/۹۰ سانتی‌متر) بود (جدول ۴).

تجزیه واریانس داده‌ها (ANOVA) نشان داد که تعداد گره به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر بسترها کشت، تلقیح با عصاره آسکوفیلوم و میان‌کشن بسترها کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم قرار دارد (p = 0.01) (جدول ۳). مشاهدات چشمی نشان دادند که تعداد گره در بسترها کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست حاوی ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم (۲۵/۹۵) نسبت به تیمارهای دیگر بیشتر بود (جدول ۴). تعداد گره‌های به‌دست آمده در این شرایط بیش از ۲ برابر تعداد گره در گیاهان شاهد بود.

تجزیه داده‌ها نشان داد که تعداد برگ به صورت معنی‌داری به‌وسیله بسترها کشت تلقیح شده با عصاره آسکوفیلوم تحت تأثیر قرار گرفت (p = 0.01) (جدول ۳). مشاهدات چشمی نشان داد که تعداد برگ در بسترها کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست حاوی ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم (۲۱/۲۶) حداقل بود (جدول ۳). تعداد برگ تولید شده در بستر ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست حاوی ۲۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم (۱۷/۳۳) نیز به‌طور آشکاری نسبت به تعداد برگ تولید شده در بسترها شاهد (۱۱/۴۵) بیشتر بوده و افزایش معنی‌داری نسبت به آن داشتند (جدول ۴).

تجزیه ANOVA نشان داد که طولیل ترین ریشه به صورت معنی‌داری تحت تأثیر بسترها کشت، تلقیح با عصاره آسکوفیلوم و میان‌کشن بسترها کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم قرار گرفت (p = 0.01) (جدول ۳). تولید طولیل ترین

تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف NAA، محیط‌های کشت و اثرات متقابل محیط کشت و BA، محیط کشت و NAA و BA و NAA بر روی تعداد ریشه معنی‌دار بودند (p < 0.01) (جدول ۱). تعداد ریشه تولید شده در محیط MS بیشتر از تعداد ریشه تولید شده در محیط WPM بود. بهترین تیمار برای نمو ریشه از نظر تعداد ریشه در گیاه (۱۲/۳۳) مربوط به ریزنمونه‌هایی بود که در معرض ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA قرار گرفته بودند (جدول ۲). هم‌چنین تعداد بالایی از ریشه‌ها در محیط MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA (۱۰/۲۵) ریشه در هر گیاه) و محیط حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA (۹/۶۶ ریشه در هر گیاه) به‌دست آمد (جدول ۲). کمترین تعداد ریشه (۳/۶۶) در گیاهان شاهد به‌دست آمد.

داده‌های ارائه شده در جدول ۱ نشان می‌دهد که اثر غلظت‌های مختلف BA، NAA، محیط‌های کشت و اثرات متقابل محیط کشت و BA، محیط کشت و NAA و BA و NAA بر روی وزن تر و خشک معنی‌دار بودند (p < 0.01). محیط کشت MS، وزن تر (۲/۳۳ گرم در هر گیاه) و وزن خشک (۰/۸۳ گرم در هر گیاه) بیشتری را نسبت به محیط XPM (به ترتیب ۱/۹۹ و ۰/۷۷ گرم در هر گیاه) تولید کرد. بیشترین وزن تر (۴/۸۶ گرم در هر گیاه) و وزن خشک (۲/۲۲ گرم در هر گیاه) در محیط MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA به‌دست آمد (جدول ۲). این مقادیر به‌طور آشکاری از وزن تر و خشک شاهد (به ترتیب با مقادیر ۰/۶ و ۰/۳ گرم در هر گیاه) بیشتر بودند.

اثر بسترها کشت و عصاره آسکوفیلوم بر ویژگی‌های رشد داده‌های حاصل آشکار کردند که تفاوت‌های معنی‌داری در مورد اثر بسترها مختلف کشت، غلظت‌های مختلف عصاره‌های آسکوفیلوم و تعامل بین این دو عامل بر روی شاخص‌های اندازه‌گیری شده وجود داشتند (جدول ۳ و ۴). گیاه‌چه‌های تولید شده در محیط‌های کشت به بسترها کشت

جدول ۳. تجزیه واریانس اثر انواع بسترهای کشت و غلظت‌های مختلف عصاره آسکوفیلوم بر روی طول طویل‌ترین ریشه، ارتفاع گیاه، تعداد گره، تعداد برگ، وزن خشک، وزن تر و درصد بقای افاقیا (*Robinia pseudoacacia L.*)

درصد زنده‌مانی	وزن تر	وزن خشک	تعداد برگ	تعداد گره	ارتفاع گیاه	طول بلندترین ریشه	درجه آزادی	منبع تغییرات	
								میانگین مربعات	ضریب تغییرات (%)
۱۹۰۲/۰۸۲**	۶/۵۵۰**	۱/۵۲۰**	۸۵/۹۹۷**	۱۱۴/۶۱۰**	۴۰/۹۳۲**	۱۸/۶۴۰**	۳	بسترهای کشت (S)	
۱۵۰۷/۶۳۸**	۴/۵۹۰**	۱/۸۸۱**	۶۹/۱۴۵**	۹۹/۰۷۸**	۳۵/۸۶۷**	۲۵/۳۱۳**	۳	<i>Ascophyllum nodosum</i> (A)	
۷۹/۸۶۱ns	۰/۳۳۰*	۰/۱۵۵**	۴/۵۵۷ns	۶/۵۸۲**	۲/۴۳۳**	۴/۶۰۰**	۹	S × A	
۴۷/۹۱۶	۰/۱۱۷	۰/۰۲۷	۲/۳۸۸	۱/۷۱۸	۰/۰۵۷۰	۰/۸۸۲	۳۲	خطا	
-	-	-	-	-	-	-	۴۷	کل	
۱۱/۶۵۸	۹/۵۳۶	۹/۴۶۰	۱۰/۴۶۵	۷/۶۰۶	۷/۵۷۰	۹/۰۹۷	-	ضریب تغییرات (%)	

**: معنی دار در سطح ۱٪، *: معنی دار در سطح ۵٪، ns: غیر معنی دار

عصاره آسکوفیلوم و بستر کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست، هم‌چنین ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم و بستر کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست، اثر مناسبی بر روی وزن تر (۴/۹۳ گرم) و وزن خشک (۲/۹۴ گرم) نشان دادند (جدول ۴). تیمارهای ۱/۳ شن + ۱/۳ کوکوپیت + ۱/۳ دادن (جدول ۴) به کار رفتند. ریزنمونه‌های کشت شده بر روی ریشه‌زایی بکار رفته‌اند. ریزنمونه‌های کشت شده بر روی بسترهای حاوی ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم و بستر کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست به صورت مجازایی ریشه‌هایی با طول ۱۲/۴۰ و ۱۱/۳۱ سانتی‌متر تولید کردند (جدول ۴) و بنابراین نسبت به شاهد (۸/۶۴ سانتی‌متر) افزایش معنی داری داشتند.

جدول ۳ هم‌چنین نشان می‌دهد که بیشترین وزن خشک به صورت معنی داری به وسیله بسترهای کشت، تلقیح با عصاره آسکوفیلوم و تعامل بسترهای کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم تحت تأثیر قرار گرفت (۰.۰۱ p) (جدول ۳). داده‌های ارائه شده در جدول ۳ نشان دادند که اثر بسترهای کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم بر روی وزن تر در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بودند، اما تعامل بسترهای کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود. بسترهای غنی شده با ۳۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر

ریشه به طور معنی داری در بسترهای مختلف کشت حاوی غلظت‌های متفاوت عصاره‌های جلبک آسکوفیلوم متفاوت بود. طویل‌ترین ریشه زمانی به دست آمد که بسترهای غنی شده با ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم و بستر کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست (۱۴/۵۷ سانتی‌متر) برای ریشه‌زایی به کار رفته‌اند. ریزنمونه‌های کشت شده بر روی بسترهای حاوی ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم و بستر کشت ۱/۳ شن + ۱/۳ پرلیت + ۱/۳ کمپوست به صورت مجازایی ریشه‌هایی با طول ۱۲/۴۰ و ۱۱/۳۱ سانتی‌متر تولید کردند (جدول ۴) و بنابراین نسبت به شاهد (۸/۶۴ سانتی‌متر) افزایش معنی داری داشتند.

جدول ۳ هم‌چنین نشان می‌دهد که بیشترین وزن خشک به صورت معنی داری به وسیله بسترهای کشت، تلقیح با عصاره آسکوفیلوم و تعامل بسترهای کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم تحت تأثیر قرار گرفت (۰.۰۱ p) (جدول ۳). داده‌های ارائه شده در جدول ۳ نشان دادند که اثر بسترهای کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم بر روی وزن تر در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بودند، اما تعامل بسترهای کشت و تلقیح با عصاره آسکوفیلوم در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود. بسترهای غنی شده با ۳۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر

جدول ۴. مقایسه میانگین اثر انواع بسترهای کشت، غلاظت‌های مختلف عصاره، آسکوفیلوم و اثر متفاوت این دو عامل بر روی طول طبل ترین دیشه، ارتفاع گیاه، تعداد گره، تعداد برگ، وزن

خشک، وزن نر و درصد پقا در هر گیاه افایا (Robinia pseudoacacia L.)

ردیف	زندگانی (درصد)	وزن نر (گرم)	وزن میشک (گرم)	تعداد برگ	تعداد گره	ارتفاع گیاه (سانتی‌متر)	طبل بلندترین رشته (سانتی‌متر)	تیمارها
۱۳۱	۰/۳	۲/۶۵۰±۰/۰	۲/۶۵۰±۰/۰	۱۱/۳۷۵±۰/۱	۱/۱۳/۲۰۵±۰/۰	۰/۰۹۰±۰/۰	۰/۰۴۶۰±۰/۰	شاهد (S _۱)
۱۳۲	۰/۶	۴/۱۳۰±۰/۰	۴/۱۳۰±۰/۰	۱/۱۷۰±۰/۰	۰/۱۹/۴۵۰±۰/۰	۰/۱۱/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۳۶۰±۰/۰	۱ ملسه + ۰/۳ پریلت + ۰/۳ آسکوفیلوم (S _۲)
۱۳۳	۰/۴	۳/۲۴۰±۰/۰	۳/۲۴۰±۰/۰	۱/۱۳۰±۰/۰	۰/۱۳/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۳۶۰±۰/۰	۱ ملسه + ۰/۳ کوکوبیت + ۰/۳ آسکوفیلوم (S _۳)
۱۳۴	۰/۵	۴/۱۷۰±۰/۰	۴/۱۷۰±۰/۰	۱/۱۴/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۶/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۱/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۳۶۰±۰/۰	۱ ملسه + ۰/۳ پریلت + ۰/۳ آسکوفیلوم + ۰/۳ کوکوبیت (S _۴)
۱۳۵	۰/۳	۳/۱۷۰±۰/۰	۳/۱۷۰±۰/۰	۱/۱۳۰±۰/۰	۰/۱۳/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۱/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۳۶۰±۰/۰	۱ ملسه + ۰/۳ پریلت (A _۱)
۱۳۶	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۲/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۲/۰۴۰±۰/۰	۱۰۰۰ mg l ⁻¹ A. nodosum (A _۲)
۱۳۷	۰/۳	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۲۰۰±۰/۰	۲۰۰۰ mg l ⁻¹ A. nodosum (A _۳)
۱۳۸	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	۳۰۰۰ mg l ⁻¹ A. nodosum (A _۴)
۱۳۹	۰/۱	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۱ × A _۱
۱۴۰	۰/۳	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۱ × A _۲
۱۴۱	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۱ × A _۳
۱۴۲	۰/۱	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۱ × A _۴
۱۴۳	۰/۳	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۲ × A _۱
۱۴۴	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۲ × A _۲
۱۴۵	۰/۱	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۲ × A _۳
۱۴۶	۰/۳	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۲ × A _۴
۱۴۷	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۳ × A _۱
۱۴۸	۰/۱	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۳ × A _۲
۱۴۹	۰/۳	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۳ × A _۳
۱۵۰	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۳ × A _۴
۱۵۱	۰/۱	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۴ × A _۱
۱۵۲	۰/۳	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۴ × A _۲
۱۵۳	۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۷/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۴ × A _۳
۱۵۴	۰/۱	۲/۰۰۰±۰/۰	۲/۰۰۰±۰/۰	۱/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۱۸/۰۴۰±۰/۰	۰/۰/۰۴۰±۰/۰	۰/۰۰۰±۰/۰	S _۴ × A _۴

فرم سون و برای هر عامل به صورت مجزا و ترتیب مختلط این عملیات می‌باشد. همان‌طوری که در این حروف همانند در سطح اختصاری نامونه داده شده است LSD تراویث معنی‌دار ندارد. سیزده تیمار مختلف کنست،

بحث

اثر محیط کشت

حضور محیط کشت WPM غنی شده با ۱ میلی گرم در لیتر BA و ۱ میلی گرم در لیتر NAA نشان داد. اگرچه، هپاسکوی و اکسی (۲۱) نشان دادند که ریشه‌زایی در محیط MS حاوی ۱/۲ ۲/۵ میکرومولار NAA موفقیت‌آمیز بود. بورتاکور و همکاران (۷)، چیونگ و پولر (۸) و چند محقق دیگر (۲۸) و (۳۹) محیط MS را برای ریازادیادی *Cercis Alpinia* و *Albizia* (سه گیاه چوبی) و خیلی از گیاهان چوبی دیگر پیشنهاد کردند.

اثر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی

ریازادیادی موفقیت‌آمیز افاقیا با حضور ۱ میلی گرم در لیتر BA و ۱ میلی گرم در لیتر NAA به دست آمد. مطالعات مختلف، مؤثر بودن BA را برای القای شاخه‌زایی نشان دادند (۲۴، ۳۰ و ۳۴). احتمالاً سطوح درون‌زای اکسین و سیتوکینین در افاقیا نسبتاً پایین است، اگرچه این موضوع به بررسی بیشتری نیاز دارد. بروم (۷) و فراگوواس و همکاران (۱۸) بیان داشتند که برای القای ریشه‌زایی و رشد بعضی از ارقام *Ficus carica* L. افزودن اکسین به محیط کشت ضرورتی ندارد. برخی از محققان گزارش کردند که NAA یک اکسین مناسب برای ریشه‌زایی درون‌شیشه‌ای درست است (۲۴ و ۳۴). هلویر و همکاران (۲۰) نشان دادند که IBA اکسین مناسب‌تری برای ریشه‌زایی درون‌شیشه‌ای انگور (*Vitis vinifera*) (یک گیاه چوبی) نسبت به NAA است. NAA ریشه‌های زیادی را القا نکرد، اما تولید کالوس کرد (۲۰). در مطالعه‌ای بر روی *Pyrus syrica* (یک گیاه چوبی)، تکثیر موفق شاخه در محیط کشت MS حاوی ۱/۵ تا ۲ میلی گرم در لیتر BA نشان داده شد (۴۵). استفاده از BA و NAA (به‌ویژه در غلظت ۱ میلی گرم در لیتر) برای ریازادیادی موفق چند گیاه چوبی توسط برخی از محققان پیشنهاد شده است (۷، ۱۴ و ۴۶). پوچوا (۴۰)، محیط بهینه برای تولید شاخصاره را محیط نیچ حاوی ۰/۵ میلی گرم بر لیتر BA در شرایط نور کم معرفی کرده است. با توجه به نتایج بی‌جوى (۴)، حضور یک سیتوکینین مانند BAP برای بازیابی شاخصاره بسیار مؤثر است.

توجه به افاقیا (*R. pseudoacacia*L.) به عنوان یک گونه مناسب برای فضای سبز، معطوف شده است. اولین مرحله در این مطالعات، تولید سریع گیاهان سالم و شیوه به مادر در یک محدوده زمانی کوتاه است. مطالعه حاضر به صورت موفقیت‌آمیزی یک سیستم تکثیر توده‌ای را برای افاقیا ارائه می‌دهد. در این پژوهش، تفاوت‌های معنی‌داری بین انواع تیمارها شامل محیط‌های کشت MS و WPM، بسترها کشت، غلظت‌های مختلفی از BA و NAA و عصاره آسکوفیلوم مشاهده شد. محیط کشت مؤثر برای کشت درون‌شیشه‌ای گیاهان چوبی به نوع ریزنمونه، نوع گونه و نوع کشت وابسته است (۳۷). محیط‌های کشت MS و WPM، دو محیط پر استفاده برای تکثیر گیاهان بوته‌ای و چوبی است (۳۲ و ۳۷). در آزمایش‌های حاضر، ریزنمونه‌های کشت شده بر روی هر دو محیط کشت، تفاوت‌های معنی‌داری را در همه شاخص‌های اندازه‌گیری شده بین گیاهچه‌های شاهد و گیاهچه‌های تیمارشده با غلظت‌های مختلف NAA و BA نشان دادند. این تفاوت‌ها در محیط کشت MS، آشکارتر است. میزان نیتروژن و پتانسیم محیط WPM تقریباً ۲ تا ۴ برابر بیشتر از محیط MS هستند (۳۴). احتمالاً افاقیا برای ریازادیادی موفقیت‌آمیز و مراحل سازگاری، به نیتروژن و پتانسیم بیشتری نیاز دارد. علت دیگر برای این نتایج، تفاوت در ترکیب ریزمعندی‌ها در محیط‌های کشت MS و WPM است که می‌تواند عاملی برای تفاوت‌ها در نرخ ریازادیادی و سایر ویژگی‌ها باشد. مشابه با مطالعه حاضر، یافته‌های راتور و همکاران (۴۲) بر روی چند گیاه چوبی نشان داد که محیط MS یک محیط مناسب برای ریازادیادی است. برخلاف یافته‌های ما، چندین گزارش بر روی *Ulmus*, *Citrus*, *Vitis* و *Ficus* برتری محیط WPM را نسبت به MS نشان داد (۱۸، ۳۱، ۳۴، ۳۷ و ۴۶). نتایج مطالعه پاسکوال و فریرا (۳۷) بر روی ریازادیادی *Ficus carica* L. (یک گیاه چوبی)، تعداد زیادی از شاخه‌ها و رشد مناسب ریشه‌ها و قسمت‌های هوایی را در

دادند. مطالعات ال-نگر و ال-نشرتی (۱۵) در مورد اثر محیط رشد (رس، کمپوستی از برگ‌ها و شن همراه با کمپوست برگ) بر روی رشد گیاه علفی *H. vittatum* آشکار کرد که محیط‌های مختلف، اثر معنی‌داری بر روی اکثر شاخص‌های رشد رویشی داشتند. برخلاف نتایج به‌دست‌آمده در آزمایش حاضر، ال-نگر و ال-نشرتی (۱۵) نشان دادند که تفاوت معنی‌داری در تعداد برگ گیاهان به‌خاطر استفاده از محیط‌های متفاوت رشد وجود ندارد، درحالی که تیمارهای کوددهی به‌صورت معنی‌داری تعداد برگ گیاه را افزایش دادند. مطالعه محکوب و همکاران (۳۵) بر روی پاسخ پیازهای زنبق رشد یافته در خاک شنی به کوددهی نیتروژنی و پتاسیمی نشان داد که ارتفاع گیاه، تعداد برگ، وزن تر و وزن خشک برگ، وقتی که پیازها با سطوح مناسبی از نیتروژن و پتاسیم در بستر خاک شنی کوددهی شده بودند، افزایش یافتند. این یافته‌ها با مطالعات رامش کومار و یادار (۴۱) بر روی گل مریم مشابه هستند. در مجموع، نوع بستر کشت به‌خاطر کودهای مختلف موجود در آن و سایر عوامل بر روی ویژگی‌های رشدی، مؤثر هستند.

اثر عصاره آسکوفیلوم

عصاره جلک آسکوفیلوم، شرایط رشدونمو را در اقاقیا بهبود بخشدید. برخی گزارش‌ها اثر مثبت عصاره‌های آسکوفیلوم را بر روی ویژگی‌های کمی و کیفی و مقاومت به آفات، بیماری‌ها و تنش‌های محیطی بعضی گونه‌ها نشان داده‌اند (۲۳، ۲۵ و ۴۳). تجزیه شیمیابی عصاره‌های آسکوفیلوم نشان داد که آنها به عنوان تنظیم‌کننده‌های رشدی مانند اکسین‌ها، سیتوکینین‌ها و جیرلین‌ها عمل می‌کنند (۹ و ۲۲). آنها همچنین یک منبع مواد غذی، کربوهیدرات‌ها و اسیدهای آمینه هستند (۲۳). چندین مطالعه، اثر مثبت تولیدات آسکوفیلوم را بر روی رشدونمو گیاهی در شرایط کشت بافت نشان داده‌اند (۱۱ و ۲۳). عصاره آسکوفیلوم، رشد ریشه و ساقه را در *Arabidopsis thaliana* (۴۳)، جو (۴۴) و *Kappaphycus* (۲۳) تحریک کرد. مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از عصاره آسکوفیلوم، مراحل

استفاده از BAP با غلظت ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر، سبب گسترش همه جوانه‌ها شد، اما آنها رشد پایینی را نشان دادند. بهترین نتیجه با ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر BAP با ۶/۷ شاخص‌سازه در واحد پینه به‌دست آمد.

اثر بستر کشت

بستر کشت، نقش بسیار مؤثری بر روی صفات رویشی مختلف در گیاهان دارد. این نتیجه در مطالعه ما و برخی از محققان نشان داده شده است (۲، ۱۵ و ۳۵). بستر کشت حاوی شن، پرلیت و کمپوست، بستر مناسبی برای افزایش اغلب ویژگی‌های کمی و کیفی گیاه اقاقیا بوده است. این بستر هم هوادهی مناسبی دارد، هم جذب آب آن خوب است و هم از مواد معدنی و آلی کافی برای رشد برخوردار است. مناسب بودن این بستر ترکیبی برای رشد گیاهان در برخی مطالعات دیگر نشان داده شد (۲). تولید موفقیت‌آمیز گیاهان گلخانه‌ای و گیاهان رشد یافته در ظروف کشت، بستگی زیادی به خواص فیزیکی و شیمیابی محیط‌های رشد دارد (۱۷ و ۴۷). قبل از تصمیم‌گیری برای تهیه یک محیط کشت نهایی برای یک گیاه خاص، تعدادی از ویژگی‌های بحرانی فیزیکی و شیمیابی حیاتی باید مورد ارزیابی قرار گیرد (۱۷ و ۴۷). در طی ۱۰ سال اخیر، مصرف پیت در باگبانی به‌صورت قابل توجهی افزایش یافته است و سطح واردات آن ۱۰ برابر شده است (۱۰). محققان پتانسیل گیاهان دارویی و زیستی استفاده شده در سیستم‌های سنتی متنوع را مورد مطالعه قرار داده‌اند (۱۳ و ۲۹). انتخاب نوع بستر و اثر آن بر روی رشد رویشی و گل دهی در گیاهان، دغدغه‌ای را برای تولیدکنندگان ایجاد کرده است. دلیل اصلی برای افزایش معنی‌دار تعداد و طول برگ در پرلیت این است که این بستر کشت حدود ۳ تا ۴ برابر حجم‌اش آب جذب می‌کند و شامل منافذ کافی برای خروج آب اضافی می‌باشد. بنابراین تهییه خوبی وجود دارد (۱۹). ال-نگر و ال-نشرتی (۱۵) برتری استفاده از بستر حاوی برگ‌های کمپوست شده را برای افزایش وزن تر و خشک گیاه علفی *Hippeastrum vittatum* نشان

آنها باعث افزایش تعداد برگ در چغندر قند (*Beta vulgaris*) می‌گردد.

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر، تکثیر زیاد شاخه و نرخ بالای ریشه‌زایی ساقه را بعد از تیمار ریزنمونه‌های اقاقیا با ۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA در محیط MS نشان داد. غلظت ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره آسکوفیلوم برای برخی ویژگی‌های مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی اقاقیا سودمند بود. قدرت بازیابی بیشتر در گیاهان رشد یافته در شرایط طبیعی و بستر حاوی شن، پرلیت و کمپوست مشاهده شد. گیاهان ریزازدیادی شده هیچ تنوع مورفولوژیکی قابل توجهی را با یکدیگر و با گیاهان مادری نشان ندادند. رویکرد تشریح شده در اینجا می‌تواند برای ریزازدیادی اقاقیا مورد استفاده قرار گیرد.

سازگاری و رشد را در اقاقیا بهبود بخشد. این نتیجه با نتایج به دست آمده توسط هورتادو و همکاران (۲۳) مشابه است. این محققان کارایی عصاره‌های آسکوفیلوم را به عنوان یک محیط کشت برای بازیابی گیاهان جوان ارقام مختلف *Kappaphycus* اثبات کردند. اثر مثبت برخی از سایر میکروارگانیزم‌ها مانند باکتری‌ها بر روی بهبود رشد و نمو اقاقیا نشان داده شده است (۵). علت افزایش تعداد برگ در تیمار آسکوفیلوم نودوسوم را می‌توان به تأثیر بیولوژیکی این کود بر جذب عناصر غذایی نسبت داد، که منبع مناسبی جهت کاربری بیولوژیکی کودی آنها است (۲۳). نتایج ما با نتایج وو و همکاران (۴۸) و ابولیزید و همکاران (۱) در مورد تأثیر تلقیح کودهای بیولوژیک بر افزایش تعداد برگ منطبق است. درزی و همکاران (۱۰) بیان کردند که کودهای بیولوژیک فسفات تأثیر مثبتی بر گیاه مرزنجوش (*Majorana hortensis*) دارند. فیکرین و همکاران (۱۶) نشان دادند که استفاده از ارگانیسم‌های حاوی کود بیولوژیک و تلقیح

منابع مورد استفاده

1. Abou El-Yazeid, A., H. E. Abou-Aly, M. Mady and S. A. M. Moussa. 2007. Enhancing growth productivity dissolving microorganism (Bio-phosphor) combined with boron foliar. *Agriculture and Biological Science* 3 (4): 274-286.
2. Abouzari, A., S. Rouhi, A. R. Eslami and B. Kaviani. 2012. Comparison of the effect of different soilless growing media on some growth characteristics of benjamin tree (*Ficus benjamina*). *International Journal of Agriculture and Biology* 12: 985-988.
3. Alizadeh Zavieh, A. 2005. The effect of soilless growing media on the growth of *Ficus benjamina* L. MSc. Thesis, Islamic Azad University, Iran.
4. Bejoy, M., V. R. Sumitha and N. P. Anish. 2008. Foliar regeneration in *Anthurium andraeanum* Hort. cv. Agnihorti. *Biotechnology* 7 (1): 134-138.
5. Boine, B., G. Naujoks and T. Stauber. 2008. Investigations on influencing plant-associated bacteria in tissue culture of black locust (*Robinia pseudoacacia* L.). *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 94: 219-223.
6. Borthakur, M., J. Hazarika and R. S. Singh. 1999. A protocol for micropropagation of *Alpinia galanga*. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 55: 231-233.
7. Brum, G. R. 2001. Micropopulação da figueira (*Ficus carica* L.). MSc. Thesis, Universidade Federal de Lavras, Lavras, Brazil.
8. Cheong, E. and M. R. Pooler. 2003. Micropropagation of Chinese redbud (*Cercis yunnanensis*) through axillary bud breaking and induction of adventitious shoots from leaf pieces. *In Vitro Cellular and Developmental Biology of Plant* 39: 455-458.
9. Craft, C. A., D. Hiltz, S. Hankins and S. L. MakKinnon. 2007. Detection of growth hormones in *Ascophyllum nodosum* and seaweed products. In: Proceeding of the 12th International Symposium on Marine Natural Products in Queenstown New Zealand, Oral-Poster Abstract PO74-OR.
10. Darzi, M. T., A. Ghalavand, F. Rejali and F. Sefidkon. 2006. Effects of biofertilizers application on yield and yield components in fennel (*Foeniculum vulgare* Mill.). *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 22 (4): 276-292 (In Farsi).
11. Dawes, C. J., A. O. Lluisma and G. C. Trono. 1994. Laboratory and field growth studies of commercial strains of

- Eucheuma denticulatum* and *Kappaphycus alvarezii* in the Philippines. *Journal of Applied Phycology* 6: 21-24.
12. Dawes, C. J., G. C. Trono and A. O. Lluisma. 1993. Clonal propagation of *Eucheuma denticulatum* and *Kappaphycus alvarezii* for the Philippine seaweed farms. *Hydrobiologia* 260-261: 379-383.
13. Dhanukar, S. A., R. A. Kulkarni and N. N. Rege. 2000. Pharmacology of medicinal plants and natural products. *Indian Journal of Pharmacology* 32: S81-S118.
14. Urković, J. 2008. Micropropagation of mature *Cornus mas* 'Macrocarpa'. *Trees* 22: 597-602.
15. El-Naggar, A. H. and A. B. El-Nasharty. 2009. Effect of growing media and mineral fertilization on growth, flowering bulbs productivity and chemical constituents of *Hippeastrum vittatum*, Herb. *American-Eurasian Journal of Agriculture and Environmental Science* 6: 360-371.
16. Fikrettin, S., R. Chakmakji and F. Kantar. 2004. Sugar beet and barley yield in relation to inoculation with N₂-fixing and phosphate solubilizing bacteria. *Plant and Soil* 256: 123-129.
17. Fitzpatrick, G. E. 2001. Compost utilization in ornamental and nursery crop production systems, pp. 135-150. In: P. J. Stoffella, B. A. Kahn, (Eds.), *Compost Utilization in Horticultural Cropping Systems*. Lewis Publication, Boca Raton, Florida, USA,
18. Frágua, C. B., M. Pasqual, L. F. Dutra and O. Cazzeta. 2004. Micropropagation of fig (*Ficus carica* L.) 'Roxo de Valinhos' plants. *In Vitro Cellular and Developmental Biology* 40: 471-474.
19. Hartmann, H. T., D. E. Kester and F. T. Davies. 1990. *Plant Propagation, Principles and Practices* (5th Ed.). Prentice-Hall International Press, USA.
20. Heloir, M. C., J. C. Fourniou, L. Oziol and R. Bessis. 1997. An improved procedure for the propagation *in vitro* of grapevine (*Vitis vinifera* cv. Pinot noir) using axillary bud microcuttings. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 49: 223-225.
21. Hepaksoy, S. and U. Aksoy. 2006. Propagation of *Ficus carica* L. clones by *in vitro* culture. *Biologia Plantarum* 50: 433-436.
22. Hiltz, D., S. L. MacKinnon, S. Hankins, R. Stefanova and C. A. Craft. 2007. Improved method of analysis of betaine in *Ascophyllum nodosum* and commercial seaweed. In: Proceedings of the 12th International Symposium on Marine Natural Products in Queenstown New Zealand, Poster Abstract PO76.
23. Hurtado, A. Q., D. A. Yunque, K. Tibubos and A. T. Critchley. 2009. Use of Acadian marine plant extracts powder from *Ascophyllum nodosum* in tissue culture of *Kappaphycus* varieties. *Journal of Applied Phycology* 21: 633-639.
24. Jain, S. M. and S. J. Ochatt. 2010. *Protocols for in vitro Propagation of Ornamental Plants*. Springer Protocols, Humana Press, USA.
25. Jayaraj, J., A. Wan, M. Rahman and Z. K. Punja. 2008. Seaweed extracts reduces foliar fungal disease in carrot. *Crop Protection* 27 (10): 1360-1366.
26. Kanwar, K., A. Bharadwaj, R. Deepika and D. R. Sharma. 2007. *Robinia pseudoacacia* Linn. *Tree and Forestry Science and Biotechnology* 1: 74-80.
27. Kanwar, K., A. Bhardwaj and R. Deepika. 2009. Efficient regeneration of plantlets from callus and mesophyll derived protoplasts of *Robinia pseudoacacia* L. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 96: 95-103.
28. Kanwar, K., B. Kaushal, S. Abrol and R. Deepika. 2008. *In vitro* regeneration from cell suspension culture in *Robinia pseudoacacia* L. *Plant Biology* 52: 187-190.
29. Kaufman, P. B. 1999. *Natural Products from Plants*. CRC Press, Boca Raton, USA.
30. Kaviani, B., A. Ahmadi Hesar, A. Kharabian Masouleh. 2011. *In vitro* propagation of *Matthiola incana* (Brassicaceae)-an ornamental plant. *Plant Omics Journal* 4: 435-440.
31. Kobayashi, A. K., J. C. Bespalhok, L. F. P. Pireira, L. G. E. Vieira. 2003. Plant regeneration of sweet orange (*Citrus sinensis*) from thin sections of mature stem segments. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 74: 99-102.
32. Lloyd, G. and B. McCown. 1981. Use of microculture for production and improvement of *Rhododendron* spp. *HortScience* 15: 416-417.
33. Lloyd, G. B. and B. H. McCown. 1980. Commercially feasible micropropagation of mountain laurel (*Kalmia latifolia*) by use of shoot tip culture. *Combined Proceedings, International Plant Propagators' Society* 30: 421-437.
34. Lu, M. 2005. Micropropagation of *Vitis thunbergii* Sieb. et Zucc., a medicinal herb, through high-frequency shoot tip culture. *Scientia Horticulture* 107: 64-69.
35. Mahgoub, H. M., A. E. Rawia, B. H. A. Leila. 2006. Response of Iris bulbs grown in sandy soil to nitrogen and potassium fertilization. *Journal of Applied Science Research* 2: 899-903.
36. Murashige, T. and F. Skoog. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue culture. *Physiologia Plantarum* 15: 473-479.
37. Pasqual, M. and E. A. Ferreira. 2007. Micropropagation of fig tree (*Ficus carica* L.), pp. 409-416, In: S. M. Jain and H. Häggman (Eds.), *Protocols for Micropropagation of Woody Trees and Fruits*. USA.
38. Phulwaria, M., R. Kheta, P. Gahlot N. S. Shekhawat. 2011. Micropropagation of *Salvadora persica*-a tree of arid horticulture and forestry. *New Forests* 42 (3): 317-327.

39. Prakash, E., P. S. Sha Valli Khan, T. J. Vivek, S. Rao and E. S. Meru, 2006. Micropropagation of red sanders (*Pterocarpus santalinus* L.) using mature nodal explants. *Journal of Forestry Research* 11: 329-335.
40. Puchooa, D. 2005. *In vitro* mutation breeding of *Anthurium* by gama radiation. *International Journal of Agriculture and Biology* 7(1): 17-20.
41. Ramesh Kumar, S. G. and D. S. Yadav. 2002. Study on N and P requirement of tuberose (*Polianthes tuberosa* L.) cv. Single in hilly soils. *Indian Horticulture* 20: 25-31.
42. Rathore, J. S., N. S. Vinod Rathore, R. P. Shekhawat, S. G. Liler, M. Phulwaria and H. R. Dagla. 2004. Micropropagation of Woody Plants. Plant Biotechnology and Molecular Markers, Anamaya Publishers, New Delhi, India.
43. Rayorath, P., J. N. Murdaya, A. Farid, K. Wajahatullah, P. Ravishankar, S. D. Hankins, A. T. Critchley and P. Balakrishnan. 2007. Rapid bioassays to evaluate the plant growth promoting activity of *Ascophyllum nodosum* using a model plant, *Arabidopsis thaliana*. *Journal of Applied Phycology* 20 (4): 423-429.
44. Rayorath, P., W. Khan, R. Palanisamy, S. L. Mackinnon, R. Stepanova, S. D. Hankins, A. T. Critchley and B. Prithiviraj. 2008. Extracts of brown seaweed *Ascophyllum nodosum* induce gibberellic acid (GA₃) – independent amylase activity in barley. *Journal of Plant Growth Regulation* 27: 270-279.
45. Shibli, R. A., M. M. Ajlouni, A. Jaradat, S. Aljanabi and M. Shatnawi. 1997. Micropropagation in wild pear (*Pyrus syriaca*). *Scientia Horticulturae* 68: 237-242.
46. Thakur, R. C. and D. F. Karnosky. 2007. Micropropagation and germplasm conservation of Central Park Splendor Chinese elm (*Ulmus parvifolia* Jacq. ‘A/Ross Central Park’) trees. *Plant Cell Report* 26: 1171-1177.
47. Wilson, S. B., P. J. Stoffella and D. A. Graetz. 2003. Compost amended media and irrigation system influence containerized perennial *Salvia*. *Journal of American Society for Horticultural Science* 128: 260-268.
48. Wu, S. C., Z. H. Cao, Z. G. Li and K. C. Cheung. 2005. Effect of biofertilizer containing N. fixer, P and K solubilizers and fungi on maize growth. *Agreehous Trial Geoderma* 125: 155-166.
49. Zaller, J. G. 2007. Vermicompost as a substitute for peat in potting media: Effects on germination, biomass allocation, yields and fruit quality of three tomato varieties. *Scientia Horticulturae* 112: 191-199.
50. Zhang, J., Y. Liu, H. Wang. 2007. Micropropagation of black locust (*Robinia pseudoacacia* L.). pp. 193-199, In: S. M. Jain and H. Häggman (Eds.), *Protocols for Micropropagation of Woody Trees and Fruits*. Springer.

Improvement of Micropropagation and Proliferation of *Robinia pseudoacacia* L. Using Plant Growth Regulators and Extracts of Brown Seaweed *Ascophyllum nodosum*

B. Kaviani^{1*}, N. Negahdar² and D. Hashemabadi¹

(Received: December 14-2013; Accepted: February 13-2016)

Abstract

The present study was conducted to test the effect of *Ascophyllum nodosum* extract on the growth of *Robinia pseudoacacia* L., ornamental tree. *In vitro* and *ex vitro* clonal multiplication of *Robinia pseudoacacia* L. was achieved using embryonic axes and seeds as explants, respectively. Factors affecting shoot and root production of *R. pseudoacacia* L. were investigated by comparing various growth regulators [-naphthalene acetic acid (NAA) and 6-benzylaminopurine (BA)] and culture media [Murashige and Skoog (MS) and WPM (woody plant medium)] on *in vitro* conditions, also culture beds (sand, perlite, compost and cocopeat) with different ratios and extracts of brown seaweed *Ascophyllum nodosum* on *ex vitro* conditions. Both of BA and NAA were used at concentrations of 0, 0.5, 1 and 1.5 mg l⁻¹. Concentrations used from extracts of *A. nodosum* were 0, 1000, 2000 and 3000 mg l⁻¹. The optimum plant growth regulator (PGR) combination for maximal plant height, shoot number, node number, root number, root length, leaf number, fresh and dry weight on *in vitro* condition was 1 mg l⁻¹ NAA and 1 mg l⁻¹ BA in MS medium. The 1000 mg l⁻¹ of extracts of *A. nodosum* led to optimum plant height, node number, longest root, leaf number, dry weight, fresh weight. The most appropriate plantlets survival on *ex vitro* condition was observed when the culture medium was a bed containing sand + perlite + compost with proportion of 1:1:1. About 75% of the propagated plantlets and 90% of the micropropagated plantlets were established successfully in acclimatization medium. Regenerated plantlets were morphologically identical with mother plants. Present study showed positive modifications in shoot proliferation, rate of rooting of stem and some morphological and physiological characters due to subjection of *R. pseudoacacia* L. to optimum treatments.

Keywords: Fabaceae, tissue culture, black locust, plant multiplication, seed embryos, seed germination, cultivation bed, brown algae

-
1. Assistant Professors, Department of Horticultural Science, Islamic Azad University, Rasht Branch, Iran.
  2. Master Science of Horticultural Science, Hyrcan Agricultural Sciences and Biotechnology Research Institute, Amol, Iran

* Corresponding Author, Email: b.kaviani@yahoo.com